

L'alcalde Josep Maria Simó

Lliso als periòdics locals articles laudatoris sobre la persona de Josep Maria Simó Huguet (Amposta, 1947) recordant els anys en què fou alcalde de la seua ciutat. Conec els signataris dels escrits de la meua època de militant del PSC-PSOE, com el mateix Simó, i tots són persones de prestigi a la vida local d'Amposta i de llarga adhesió al socialisme. Però em queda el dubte de si tanta lloança no amaga un intent de reactivació amb finalitat política.

Josep Bayarri Raga,
periodista

Vaig conèixer Simó quan tots dos havíem acabat la carrera d'Aparellador; parlàrem de continuar arquitectura i ajudar-nos. Ell que era treballador i bon estudiant, va fer-ho i ho aconseguí, jo em vaig quedar al primer curs; ja era casat i ho trobava massa difícil a més que el meu eren les lletres. El 1973, quan vaig entrar com a president de la Delegació del Col·legi d'Aparelladors a Tortosa, jo ja era militant del MSC (després PSC) i Simó, com Jordi Cid, Paco Guimerà i Paco Curto, se movien en l'òrbita progressista malgrat la repressió per la dictadura franquista que encara era molt viva; Simó i Cid acabarien militant anys després. Tots formaren part de la meua Junta amb Simó com a cap de la Comissió de Cultura. Junts vam iniciar la lluita per a aconseguir la independència dels aparelladors ebrencs respecte al Col·legi de Tarragona endegada el 1977 i que va durar dotze anys fins a aconseguir el Col·legi de les Terres de l'Ebre, el primer de l'Estat espanyol no provincial; però ni Simó ni jo estèvem ja en aquella guerra.

Molt activa fou la coincidència al Congrés de Cultura Catalana (1977-79) i les vinyudes del president Tarradellas a les Terres de l'Ebre, quan Josep Maria Simó juga un protagonisme molt destacat. Tot plegat desembocaria en la creació del Consell Intercomarcal de les Terres de l'Ebre del qual Simó seria secretari, alhora que membre de l'aleshores recentment creada Comissió d'Urbanisme de Tarragona, encara a proposta de la seua condició d'Aparellador. Important fou la seua activitat, juntament amb altres persones ampostines, per a impedir l'aprovació del Pla General d'Urbanisme d'Amposta com pretenia el darrer ajunta-

ment franquista. Recordo una massiva assemblea a l'auditori de la Lira i la pressió popular que aconseguí posposar-lo fins a les eleccions municipals democràtiques. Després ens distanciaré arran de la meua expulsió del PSC-PSOE el 1981.

Quan ell ja era alcalde d'Amposta (1983-87) i jo era tinent d'alcalde de Tortosa ens vam trobar en la polèmica de per on havia de passar el nou corredor ferroviari per a evitar el tirabuixó de Tortosa de 1868. Ell, com era lògic demanava que passes el més prop possible d'Amposta i natros de Tortosa o com a molt Campredó. Els arguments eren variats i consistents, fins i tot hi havia una proposta de coincidència amb un traçat per a travessar el riu prop de Campredó i una estació central a la banda dreta entre Mianes i Masdenverge amb accés des de l'Eix de l'Ebre i la carretera de l'Aldea mitjançant un pont que faria la Generalitat. Al final fou per on va convindre a RENFE; la promesa estació de mercaderies és encara un somni i la gran estació territorial se limità a un baixador amb el nom «Aldea-Amposta-Tortosa» que volia aconseguir tothom, però no ho feu a ningú i al cap de trenta anys encara no s'aturen tots els trens. A tot això, durant el seu mandat Simó aconseguiria importants realitats per a la seua ciutat i consolidaria la funció territorial com a seu judicial i capital del Montsià, com ara destaquen els seus vindicadors. També fou diputat al Parlament de Catalunya i personatge significatiu dins el seu partit ocupant càrrecs a diversos nivells.

Ens tornàrem a trobar, durant el curt període del meu reintràs al partit (1997-2005) quan vaig dirigir el Pla Estratègic de les Terres de l'Ebre promogut per Pasqual Maragall, que arribaria a president amb el nostre Pla Estratègic al seu programa; Simó, que continuava actiu en política, treballà en l'àm-

bit d'infraestructures i comunicacions mentre tornava a ser elegit diputat. Després ens ignoràrem de nou fins a l'any passat que va fer la presentació a Amposta del meu darrer llibre, *Les riberes catalanes de l'Ebre*. Em va dir que estava retirat de la política; però en estos assumptes, ja se sap, mai les coses són com semblen. Personalment, tinc un gran respecte i admiració per Josep Maria Simó i crec que és mereixedor del reconeixement pels seus molts anys al servei de la seua ciutat i les Terres de l'Ebre. Si el que es vol és organitzar-li un homenatge m'hi sumaré amb ganes, si el que es pretén és retornar-lo a la

Durant l'alcaldia de Josep Maria Simó s'aconseguí la creació del Partit Judicial d'Amposta i el reconeixement de la comarca del Montsià a tots els nivells.

política o utilitzar el seu nom, li diré que ja no tenim edat per a estes aventures. Quan arribes a un cert

punt, el nostre és llegir, escriure, fer excursions a la muntanya, esquivar els debats i passejar els nets.

del 30 de setembre
al 6 d'octubre 2024

festicAM
10è Festival Internacional de Teatre i Circ d'Amposta

L'espectacle torna als carrers de la ciutat

+ info: www.amposta.cat
www.etca.cat/festicAM